

og sidst en Lovgivning, som skulde tilvejebringes, ikke af Hensyn til Selskaberne, men af Hensyn til Befolkningen. Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Modtagelse og videre Behandling af det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Jeg skal saa uden for Dagsordenen give Ordet til den højteærede Justitsminister, for at han kan fremsætte det før anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Idet jeg herved har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme*, skal jeg henvise til, at den nu gældende Epidemilov af 30te Marts 1892 har den Bestemmelse, at Loven bortfalder, saafremt dens Gyldighed ikke forlænges forinden 1ste April 1900. Der maa altsaa nu foretages en Revision af den nævnte Lov, og jeg skal straks sige, at denne Revision tror jeg vil være temmelig let at foretage, den behøver ikke at være meget indgribende. Det vil vist være den almindelige Opfattelse, at Epidemiloven i den Skikkelse, den fik i 1892, har virket overmaade heldigt, og det har ogsaa bekræftet sig, idet man, efter at have henvendt sig til Sundhedsautoriteterne for at faa en Erklæring med Revisionen for Øje, kun har faaet fremsat Ønsket om, at enkelte Bestemmelser i den gældende Lov maa blive ændrede, og det er endda ikke Bestemmelser, der have nogen væsentlig Betydning.

Jeg skal nævne de væsentligste Punkter, hvorpaa dette Forslag afviger fra den gældende Lov. I § 2 er der til de Sygdomme, der berettiger til vederlagsfri Behandling paa Epidemihus føjet cerebros spinal Meningitis. I § 8 har den gældende Lov den Bestemmelse, at den Læge, der behandler en Sygdom, der er tagen under offentlig Behandling, skal foranledige, at der paa vedkommendes Beboelseslejlighed eller Hus opslaas en Plakat om, at der er smitsom Sygdom til Stede. Det har voldt nogen Vanskelighed, at denne Foranstaltning er lagt i den paagældende Læges Haand, og man er derfor gaaet over til, at Lægen skal anmelde Sygdommen til Sundhedskommissionen, for at denne gennem Politiet kan foranledige Plakaten opslaet. — I § 23 har man optaget Bestemmelsen fra Loven af 11te Maj 1897 angaaende Lungetuberkulose, der jo er et

Tillæg til Epidemiloven. Det er imidlertid kun delvis, at disse Bestemmelser ere optagne her. Man har fastholdt, at Sundhedskommissionen kan paabyde Desinfektion af Sengklæder og Gangklæder i Tilfælde af, at den paagældende Patient er død af Lungetuberkulose, men derimod ikke medtaget Forbudet mod, at den paagældendes Slægt eller Omgivelser disponere over de paagældende Genstande, da Sundhedskommissionen jo ikke i alle Tilfælde skal paabyde Desinfektion, men det er afhængigt af Sundhedskommissionens egen Bestemmelse, om Desinfektion skal finde Sted eller ej. Er Bestemmelsen i og for sig mangelfuld, naar den forbyder Omgivelserne at disponere over disse Genstande, saa er den ogsaa vanskelig at gennemføre; heldigt vilde det være, om den kunde gennemføres, men det har ogsaa vist sig i Praksis, at en saadan Bestemmelse ikke faar nogen Betydning. Hvis man gennemfører den strengt, vil det ganske sikkert føre til, at en ikke ringe Mængde Personer vil komme til at bøde for et Forhold, hvis Straffbarhed de have haft Vanskelighed ved at indse.

I Loven af 1897 var det endvidere bestemt, at Lægerne skulde anmelde til Sundhedskommissionen ethvert nyt Tilfælde af Tuberkulose. Det var jo Meningen hermed at skabe en Statistik over Lungetuberkulosens Udbredelse, men det har vist sig, at det Maal har man ikke kunnet naa. Det Materiale, der blev indsamlet paa den Maade, var ufuldstændigt og mangelfuldt i flere Henseender, og da det er en god Regel, at man ikke skal indsamle Materiale til en Statistik, medmindre man kan grunde en god Statistik derpaa, er denne Bestemmelse bleven udeladt. — Endelig er der i det sidste Stykke af § 23 gjort en Forandring. I Tilfælde af, at den smitsomme Sygdom er tagen under offentlig Behandling, indeholdes der i den nugældende Lovs § 19 og ligeledes i Forslagets § 19 den Bestemmelse, at skole-søgende Børn, der høre til den paagældende Husstand, ikke maa benytte Skolen. Denne Bestemmelse er i den nugældende § 23 udvidet til tillige at gælde Difteritis, Krup og Skarlagensfeber. I Lovforslaget er der endvidere medtaget som saadanne Sygdomme, der skulle have den i § 19 angivne Følge, tyfoid Feber og cerebros spinal Meningitis. For den sidste Sygdoms Vedkommende er der ingen Betænkelighed, den forekommer heldigvis saa overordentlig sjældent. Derimod maa det jo erkendes, at tyfoid Feber forekommer hyppi-